

ADOLF ARVIDSSON

HJERTESÅR OCH
HJERTEBALSAM, ELLER
DEN DYGDIGES SEGER
ÖFVER ÖDET OCH
DÖDEN

Adolf Arvidsson

**Hjertesår och Hjertebalsam, eller Den
dygdiges Seger öfver Ödet och Döden**

«Public Domain»

Arvidsson A.

Hjertesår och Hjertebalsam, eller Den dygdiges Seger öfver Ödet och
Döden / A. Arvidsson — «Public Domain»,

Содержание

Första Öppningen	6
Конец ознакомительного фрагмента.	10

Adolf Ivar Arvidsson

Hjertesår och Hjerdebalsam, eller Den dygdiges Seger öfver Ödet och Döden / Romantiskt Gråtospel i Tre Öppningar

PERSONERNA:

Madame *Pleureuse*.

Madame *Chat-Amie*.

Madame *Cheri-babiche*.

Madame *Careusseuse*.

Zemire deras vän.

En Fransk riddare.

Andar och Spöken.

Diverse annat löst folk, såsom:

Eko, en hynda.

Grolla, |

Broka, |

Jeppe, | Kattor.

Fix, |

Jussa. |

Ämnet är lånadt ifrån Medeltiden.

Första Öppningen

[Theatern föreställer en svartklädd sorgkammare. Midt på golfvet står en liten kista (tjenlig blott för ett ganska litet barn) sirad med krusflor och silfverstjornor, hvilka på det aftagna locket afbilda Constellationerna Jungfrun och Lilla Hund. Ofvanför dem är fästad en rik myrtenkrans, knuten med hvita och gröna band. Sex mareschatter, med brinnande vaxljus, stå på hvardera sidan af kistan. Systrarna i djup sorgdrägt med dok, förkläde och krage, sitta gråtande kring kistan. Snyftande och suckar hindra dem länge att frambringa ett ord. En douce sorgmusik ljuder högtidligt genom rummet.]

Madame *Pleureuse*.

O! gråt du sorgsna verld, som qvalets törnen känner
Rys! se det grymma sår, som detta hjerta bränner!
Fly ej den tåreflod, som min ögas rand
Sig hvälfver brusande till grafvens dystra land;
Der i det mörka hus jag sluta får min plåga.
Och uti dödens famn utsläcka hjertats låga.
Det tysta kanske snart de suckars hemska ljud.
Som lätta qvalets tyngd och lyda sorgens bud!
Men grymma menskor I! när haden I ett hjerta?
Ett hjerta såsom mitt, så ömt för varje smärta?
När kändes än ett qual, en suckan eller nöd
Vid nästan olycksfall, ja vid hans grymma död?
Så sörjde ej en mo då hon sin älskling saknar.
Då från sin morgondröm oroligt hon uppvaknat.
Af sorgsna miner möts, som båda älskares fall.
Der han neddignat har för svärd och kulors knall.
Ej sörjde så en mö, ej kände hon min smärta
Så ingen sörja kan, som ej har detta hjerta!
Men verld du anar ej hvad ödet från mig tog.
Du vet ej, kalla verld, vem dödens lia slog
Du har kanske en mor, kanske en far förlorat.
Förlusten af ditt allt har ej din sorg förstorat,
Törhända har du mist en älskad maka blott?
Hur dräglig din förlust, hur säll din ljufva lott.
Emot det qual mig tar, mot denna skatt jag saknar.
Jag är beröfvad allt, till plågor blott jag vaknar!
Hvem kan förstå min nöd, hvem tolka allt det qual.
Som sönderskär min bröst. – I Gudars stora sal.
Om det förunnas mig att nånsin ditin komma.
Der skall jag söka än den ros och denna blomma.
Vilkoret för mitt lif, min evigt ömma vän.
Min liflust, lifvets allt! När träffas vi igen? —
Hon var blott för mig: jag lefde blott för henne.
Till ett vi sammansmält; vi voro ej mer tvenne;
Jag var blott der som hon, och hon blott der som jag.
Hvem kunde skilja oss vid mörker eller dag?
Nej ingen skiljde oss!

(med affekt)

O, himla makter alla
Blås upp i er bason, så jord och himlar skalla!
Rör upp båd haf och berg, omstört den gröna strand.
Må kunnig bli min sorg kring alla jordens land.
Ja! storma, bullra, bryt, knyt, flyr, skryt, hvälf ock krossa.
Gjut vatten öfverallt, låt edra eldar blossa;
Ty snart mitt lif tar slut i denna sorgsna stund!
Basuna för allt folk, att jag har mist en – hund!

(Paus)

Men Systrar än en plikt för oss här återstår;
Må på den dödas stoft vi gjuta nu en tår.
En tår på askan än skall friska upp dess safter.
Kanske fördölja sig der underfulla krafter.
Att blomster tusen slag må frödas på dess graf.
Ty ödet oss betog, hvad ödet gifmildt gaf,
O! gråten Systrar då, låt våra tårar rinna.
De träffa väl vår fot om de ej himlen hinna!

Alla Systrarne (Tutti lamentoso).

Uu, uu, uu, uu, uu, uu!
Yy, yy, yy, yy, yy, yy!
Voj, voj, voj, voj, voj, voj, uj uj, uj uj, uj uj, uj!
Uj uj, uj uj, uj uj, voj voj, voj voj, voj voj, voj!

Madame Pleureuse.

Så fira värdigt vi vår döda älsklings minne.
Så med gemensam sorg man lätta kan sitt sinne.
Och när, med nedtryckt själ, man vandrar hand i hand.
Man lindra kan sitt bröst och hinna tröstens land.
O låtom smärtans qual i toner sakta strömma.
Och pris om hennes lof, som vi dock aldrig glömma;
Uppstämmom systrar då vår sidsta sorgesång.
Om lyckans slipprighet om detta lifvets gång.
Med hjertats hårda qual, med saknans ömma tuner.
Den sörjda följa vi till himlens regioner.
Vi träffas der en gång, vi se hvarann igen.
Det är ju dygdens lön, hon blir det för vår vän.
Upphöjom då dess lof, hur hon ikring oss dansat,
Hur med en bakvänd mine hon gladlynt till oss svansat,
Och om hon misstog sig om hvad var fram och bak,
Det var ju bagatell, en alltför ringa sak.
Medgifvom systrar der, vi älska dessa låter,
De pryda oss en hvar, ja kungar, potentater!

Det gaf ett nytt behag, ty modestie det var,
Och [med en djup suck] i vår syndatid är blygsamheten rar.
Bepri som ock den dygd, som grädda ej försmådde,
Med socker väl försatt, och illa då ej mådde,
Som lätt behaga sig den Franska Confiture
Och gjorde deraf blott en coup de la nature,
Och huru åt den ej färskt kött och bröd och kaka
O! hvilket monster än för husmor och för maka.
Få föddes af den art uti vår slemma tid,
Ej finns en jungfru mer, med sådan dygd och id!
Det enda ondt hon rönt, var blott ett eget väder.
Men det fördrefs så lätt med Hoffmans droppar, fläder,
Instämmom systrar då en sorglig afskedssång,
Till hennes dygders pris, om lifvets dystra gång.

Thrænodie af Systrarne

Zemir vår ömma vän
Du hälft utaf vårt hjerta,
Förstår du än vår smärta,
O se vi dig igen!
O! jämmer, O! jämmer! O nöd!

Zemir vår ögonsten!
Du som i himlens salar
Med englarne samtalar.
Glöm ej mitt hjertebe!
O! jämmer, O! jämmer! O nöd!

Jag glömmmer icke dig!
Hur kunde jag dig glömma,
Du himlaljufva, ömma?
Ack glöm blott du ej mig!
O! jämmer, O! jämmer! O nöd!

O! se du, till mig ner,
Se mitt beklämda hjerta!
O! anar du min smärta,
Och hör hur jag nu ber?
O! jämmer &c.

Förspörjer du min gråt.
Och hör de qualda toner.
Som upp till dina zoner
Försänds med sorgligt låt
O! jämmer &c.

O! får i himlen du
Söt grädda, socker kaka,
O får du socker-kaka,
Ell' får du blott ragout?
O! jämmer &c.

Ack! om du skref till mig
Att du der icke svälter.
En ryslig sten då välter
Ifrån mitt hjerta sig!
O! jämmer &c.

O! får du der en kyss?
Mån' englarne ej kyssa.
Mån' de till sömn dig vyssa.
Såsom jag gjorde nyss?
O! jämmer &c.

Farväl du ljufva vän!
Det lättar dock mitt hjerta.
Det lindrar qual och smärta!

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.